

עלים

עליון קבוץ סעד

בשנה הבאה
(אהוד מנור)

בשנה הבאה נשב על המרפסת
ונספור ציפורים נודדות.
ילדים בחופשה ישחקו תופסת
בין הבית לבין השדות.

עוד תראה, עוד תראה
כמה טוב יהיה
בשנה, בשנה הבאה.

ראש השנה תשע"ה

שנה טובה לבית סעד
ולכל עם ישראל!

פרשת האזינו - 'שבת שובה'

משה רבנו פותח ומדבר אל העליונים ואל התחתונים: "האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי" (ל"ב, א').

כ 600 שנה לאחר מכן פותח ישעיהו את חזונו בפנייה מקבילה אולם הופך את סדר הדברים באומרו: "שמעו שמים והאזיני ארץ" (א', ב').

שמות נרדפים אלו של 'האזנה' ו'שמיעה', מתיחסים להקשבה ממרחקים שונים. האזנה היא הקשבה מקרוב ושמיעה היא קליטת הקול ממרחק.

מסביר ר' עקיבא: "כיוון שאמר משה את התורה-בשמים היה, לפיכך אמר: 'האזינו השמים'. אבל ישעיהו שהיה בארץ וראה שמים רחוקים ממנו התחיל לומר: 'שמעו שמים' ואחר כך: 'האזיני ארץ' שהיתה קרובה אליו".
(מתוך ספרו שבע שנים של שיחות על פרשת השבוע- ישעיהו לייבוביץ')

אחות תורנית- א' ר"ה- דורית ריזר. ב' ר"ה- חגית קאופמן. שבת- הילרי יום טוב

שבת
שלו

"מנגד"

בפרשת השבת "האזינו", אנו נתקלים באחד משני אירועים דרמטיים ביותר, המעוצבים מן המילה 'מנגד'. כך בסיפורו של משה על הר נבו – וכך בסיפורה של הגר במדבר.

ימים אלה בשנה, ימי האזינו, הינם ימים של קשב, של הרהורים, ושל ציפייה. ימים שהם שלהי הקיץ וניצני הסתיו. ודווקא בימים מיוחדים אלה, אנו קוראים על ה-'מנגד'. זה הקורא לנו לעצור לרגע קט, לעשות חשבון נפש, להתמודד עם המגבלות שלנו, עם היכולת להשלים ציפיות שלא נוכל לממש, עם החלומות שלא יתגשמו – ועם גבולות כוחנו ויכולתנו.

זה ה-'מנגד' האחד. אך יש בפרשתנו גם את ה-'מנגד' השני, זה שבו אנו סוקרים את פועלנו עד כה, זה המביא אותנו לבחון ולהכיר באמת את עצמנו ואת תפקידנו בעולמו של בורא עולם. על משה נגזר לעמוד 'מנגד', להעפיל על הר נבו צעד אחר צעד, להביט על הארץ המובטחת ... ולהשלים עם סופיותו – וגבולות כוחו.

הגר לעומת זה כנאמר: "ותלך ותשב לה מנגד", מתרחש לה נס כנאמר: "ויפקח אלוהים את עיניה ותרא באר מים ותלך... ותמלא... ותשק את הנער".

הנס שנעשה להגר, כך נראה, אינו יצירת באר מים יש מאין, זהו נס "פקיחת העיניים" – היכולת לראות מתוך הייאוש וחוסר האונים את באר המים.

למדנו, כי גם במקום שאנו מכירים בסופיותנו ובגבולות הכוחות שלנו, אנו נקראים להאמין בנס פקיחת העיניים. למצוא כוחות, ולהתמודד עם מצבים שנראים בלתי אפשריים. זהו 'מנגד' הקורא לאמונה, לפעולה, להתעקשות – ולצמיחה.

לאורך כל השנה ובמיוחד בימי הדין הבאים עלינו לטובה, אנו חיים במתח שבין ההשלמה עם המגבלות שלנו מחד, לבין "פקיחת העיניים", שתביא אותנו לאמונה בעצמנו, ולפעולה למען חיים טובים ונכונים יותר, גם מתוך מעמקים מאידך.

עברנו כולנו קיץ לא פשוט, עמדנו בו בגאון, היו בנו העוז והתבונה להיות מן "הנגד" הזה המביא אותנו להתחזקות, לצמיחה – ולשגשוג.

שנה טובה ברוכה ומבורכת לקהילה הנפלאה שלנו, משפחת סעד המורחבת.

צמחוס כרט (צ' פי נאמה דפני קלן)

שיעורים הראש השנה והשבת טובה תשצ"ה

יום ד' בערב- ליל ראש השנה

בין מנחה לערבית- דבר תורה של הרב ארי : מי הוא זה מלך הכבוד?

יום ה' בערב- ליל שני של ראש השנה

אחרי תפילת ערבית- שיעור של הרב ארי : 'כבקרת רועה עדרו' – עיון בפיוט 'ונתנה תוקף'

יום ו' - ב' ראש השנה

17: 15 - שיעור דרורית וויס : "אחת שאלתי מאת ה'" – שאלות ומשאלות בסיפור חנה בספר שמואל.

שבת שובה

אחרי תפילת ערבית- ד"ר משה לביא : לשבת שובה.

לאחר מוסף שיעור פי"ש 'האזינו' – הרב דויד אסולין.

שבת בשעה 18: 20 - דרשת הרב ל' שבת תשובה'.

שנה טובה תכתבו ותחתמו, ו. דת

ימי החול		שבת האזינו	
05:46←05:42	זמן תפילין /טלית	18:13	הדלקת נרות
06:00	שחרית		
07:15	שחרית ב' (בצריף)		שיעור הלכה אקטואלית
08:20	שחרית ג' (בביה"ס)	06:45	שחרית א'
09:33←09:32	סוף זמן ק"ש	08:30	שחרית ב'
		11:30	קידוש
13:15	מנחה א' (בחז"א)	17:00	מנחה 13:30
18:15	מנחה וערבית		
18:24←18:32	שקיעה	18:20	דרשת הרב לשבת שובה
20:10	ערבית	19:07	צאת השבת

חזי השבוע תש"פ..

ביום ששי- חברו צוותי: תרבות, דת וקליטה להפקת 'קבלת שבת מוסיקאלית' בסימן התאוששות והתחדשות. מדווחת אחת מהמשתתפות: "בערב שבת קודש פרשת ניצבים-וילך התכנסנו לקבלת שבת קהילתית, ללוות בשירתנו את השבת הנכנסת ואת התפר בין השנה היוצאת לשנה הנכנסת. הנגנים הנעימו שירי שבת מרגשים ונוגעים, והקהל הצטרף בשירה בציבור ונגינה בכלים מכלים שונים. המקום שנבחר היה סמלי - בצל עץ האלמוגן שמול הכלבו שספג את פגיעת הקסאם בזמן המלחמה. 'אלה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם אלוקינו נזכיר, המה כרעו ונפלו ואנחנו קמנו ונתעודד' – אלה שולחים אלינו טילים, ואנחנו אוחזים ברוח, ומשיבים תפילתנו לקב"ה באותו המקום ממש. באירוע נשאו דברים כנרת ובני גינזברג, שהתייחסו בדבריהם גם ליום הולדת של סעד וגם לתקופה הקשה שעברנו בקיץ. במקום יום הולדת של סעד שהפסדנו בגלל המלחמה, חגגנו את הולדתה ובקיעתה של השבת, את הולדת השנה החדשה, ואת היחד הקהילתי המיוחד שלנו. מי שהגיע הרוויח נשמה יתרה לקראת השבת. תודה לבני גינזברג שמשך בחוטים והעניק לנו חוויה רוחנית וקהילתית בעיתוי כל-כך מתאים, תודה לועדות תרבות, דת וקליטה שנרתמו למשימה. תודה לנגנים שריגשו אותנו בנגינתם – רועי גולן, אסף סוברי, זמיר פראווי ויאיר גולדנברג, לאלי קראוס שניצח על הזמרים, ולדותן אשר על ההגברה".

במוצ"ש התקיימו 'הסליחות המשולבות' על פי מסורת השנה שעברה, ונראה שכבר קנו 'חזקה' בקהילתנו. כך משתלבים להם בחדווה סלסולי הפיוטים והשופרות ביחד עם המנגינות המסורתיות, המונוטוניות והנוגות, ומפיחים בהם בהן חיים.. בהמשך העלון הסתייגותה של ענת אש המצביעה על צדו השני של המטבע ומצננת את ההתלהבות..

ביום ראשון - חילקו ילדי גנון 'גפן' בשמחה ובהתרגשות את כרטיסי הברכה שהכינו הגזורים בצורת רימון, ושמנו אותם במו ידיהם בתאי הדואר המשפחתיים. בהמשך השבוע נתלו גם ברכותיהם המעוצבות של ילדי גן 'דקל' למשפחותיהם ולכלל הציבור, על לוח המודעות שבקומת הקרקע וגרמו לנו להיכנס לאווירת ראש השנה כשאנו מוקפים בברכות.

אחה"צ, התקיים בבית העלמין יום הזיכרון המסורתי לזכרם של חברי הקבוצה שהלכו לעולמם – 'קהילת סעד זוכרת ונוכרת'. בהמשך מובאים דברים שנשא יורם פולק, משניות שלימדה תרצה אורן ודברים 'מעומקא דליבא' שכתב לעלון עמוס בר"ט.

ביום שני- נישאו ארן זינר ובחירת לבו עמית, בחתונה מיוחדת במינה. באחד מרגעי השיא שולב קליפ משירי 'הגבעטרון' אותו ביצעו חברי הכלה המוכשרים והמוזיקאליים, ולא סתם... סבה וסבתה של הכלה חברי קיבוץ גבע/עין חרוד הם ממקימי להקת 'הגבעטרון' המיתולוגית! אווירת ארץ ישראל היפה והשורשית של פעם, קמה לתחייה בבוסתן באבו גוש - שם התקיימה החתונה. ריקודי השמחה והברכות המוזיקאליות, נטעו בקהל המוזמנים אופטימיות רבה לקראת השנה החדשה. מזל טוב!

במועדון לחבר נערכה 'מסיבת פרידה' מרומן – המטפל המסור שטיפל באריה קרול ז"ל וביחזקאל זוהר ז"ל ובשנים האחרונות מטפל במשה בן צבי יב"ט. רבים ציינו את מסירותו ואופיו החביב של רומן שהיה לנו כאח ולא כ'עובד זר'.. בנוסף מקפיד רומן: להניח למטופליו תפילין כהלכה, להיות בקי בהלכות שבת ובמיוחד בפתרונותיהן בשעת תקלה.. ואף בזמני התפילות המדויקים אליהן הוא מגיע הראשון מבין כולם! הצטערנו על עזיבתו ויחד עם זה שמחנו על חזרתו למשפחתו. דבריו הנרגשים בהמשך העלון.

בבית הכנסת נערכה 'מסיבת מחזור' (על משקל: מסיבת סידור ומסיבת חומש..). לילדי כיתה ג' והוריהם. לאחר שיחה עם הרב ארי שהסביר להם שכבר הגיעו לגיל בו חשוב שייקחו אחריות וישתתפו בתפילות החג, קיבלו הילדים חמישה מחזורים ובראשון יתחילו להשתמש כבר בראש השנה.

ביום רביעי - ערה"ש - על הבוקר, קידמו את פנינו בחדר האוכל הכרזות שהכינו חניכי בני עקיבא ועליהן איחולי ברכה לשנה החדשה. תצלומיהם של ילדי וילדות השנה (תכנון וביצוע - אורי יערי), ניבטו אלינו תחת הכותרת: "ילדים זה שמחה..". - כל מילה מיותרת..

שנה טובה! בריאות, ביטחון, שמחה ושפע.

יורט קימלמן

דבריט ליום הליכרון הכללי לחברי הקבוצה

כמדי שנה, אנו נאספים לפני ראש השנה, כאן בצל עצי הברוש, בהיאסף הקיץ בפתחו של סתיו חדש. השנה כפי שהובטח לנו זה מכבר: "האבק ישקע, הגשם ישטוף את הבוץ מן הטנקים, והדרום אדום, יהיה מהכלניות הפורחות, ולא מ - "הצבע-האדום". השנה, ולא בפעם הראשונה, עברנו קיץ סוער במיוחד. כזה שאתגר אותנו באופן קיצוני. ימים ולילות ארוכים הצטופפנו בתוך הממ"דים, תחת שאון התותחים, כשה"צבע-האדום" חוזר פעם אחר פעם, אחריו נפילה, ועוד נפילה - כמעט מדי יום, בליבו של הבית.

באותן שעות שלעיתים נדמו כמו נצח, הרביתי לחשוב על שוכני העפר שכאן, בבית העלמין שלנו בקו חמש. שהרי רבים וטובים מבין המייסדים, ובוני הבית שלנו, טמונים פה. אני רוצה להאמין כי אם ראיתם את התפקוד של הממשיכים שלכם, ודאי שאתם גאים בנו. אני יכול לומר בפה מלא, כי לא ביישנו אתכם. ברור לי שיש לכם חלק לא מבוטל ביכולת העמידה שלנו, בימים הקשים שעברנו, כי בסופו של דבר - סעד היא אתם.

כשאני מטייל לי בנחת במשעולי המחנה ומדרכתיו, בין הדשאים המוריקים - ועצי הפיקוס הגבוהים, אני נזכר פעם ועוד פעם עד כמה חסרים אנו אתכם. חברות - וחברים, הורים - וילדים, מי מכם שהשלים את מכסת חייו, ומי שנגדעו חייו בטרם עת. כולכם כאחד, אבנים מאבניו של מקדש המעט שלנו. דמכם הזורם בעורקי קהילת סעד, הוא המאפשר לנו בניין - וצמיחה, פריחה - והתחדשות.

המצבות שלכם מספרות באופן החד והברור ביותר, את סיפורה של הקבוצה שלנו, קבוצת סעד, בה אנו כה גאים. מידי שנה כשהקיץ תם - והחצב פורח, אנו נפגשים איתכם כאן על ראש הגבעה, לזכור ולהזכיר, להבטיח שאף פעם לא נשכח, שאנחנו רק מוסיפים תלמים, לאלה שאתם חרשתם לפנינו, שלא סרנו מן הדרך לא לימין ולא לשמאל.

נוחו נא יקרים שלנו ברגבי אדמתנו האהובה ותהי נשמתכם צרורה בצרור החיים.

צאוס ברט

דברים ירמ סולק היום הליכרון לחברי הקבוצה, לקראת ראש השנה תשע"ה

השנה הלכו לעולמם גיינגי רויך ושפרה ניר. לשניהם בנים בכיתה שלי. ואנחנו שגדלנו בלינה המשותפת, הכרנו את ההורים של כולם כאילו היו הורינו. מהם שמענו סיפורים ובדיחות, מהם ספגנו ערכים ודרך ארץ, ולאורם גדלנו. אנחנו קוראים: "זכר ימות עולם, בינו שנות דור ודור, שאל אביך ויגדך, זקניך ויאמרו לך".

האנשים, הנשים, הזקנים והצעירים הטמונים כאן הם העבר שלנו. איתם הלכנו, לאורם התחנכנו ואותם אנו זוכרים. אין עתיד ללא עבר. העתיד צומח מתוך העבר. והדבר נכון עבור העם, עבור הקהילה שלנו ועבור כל אחד ואחת מאיתנו.

לאחרונה עברנו תקופה לא קלה – מלחמת צוק איתן, בה היינו חלק מהחזית. למזלנו, ובעזרת הקב"ה לא ספגנו אבדות בנפש, וגם הנוזקים ברכוש היו מזעריים. החוסן הקהילתי שאפשר לנו להמשיך בחיים כמעט נורמליים, נובע מכמה מקורות: האמונה בה', האמונה בצדקת דרכנו, המנהיגים שלנו, המשרים ביטחון ומראים את הדרך בה נלך. אך גם העבר שלנו, המתים שהלכו מאתנו ובמותם ציוו לנו את החיים.

סבא שלי שאותו לא הכרתי קבור כאן, שתי סבתותי קבורות כאן, ואמי ז"ל קבורה כאן, וכשאני בא לבקר אותם, זכרונות העבר המשותף שלנו הם העוזרים לי להמשיך, וכשאני עומד כאן ומספר לאמא שנולדו לה עוד שתי נינות בשבוע שעבר, ההרגשה העוברת בי היא שהנה, בזכותכם, החיים ממשיכים. ואנו, דור הביניים, יודעים שגם כשנלך, החיים יימשכו ואולי גם אנחנו תורמים במשהו לעתיד.

אמיר גלבוץ כתב שיר המדבר על המפגש בין העבר לעתיד, דרך העץ. אקרא מספר שורות:

בשביל הזה ודאי לי שוב לא אעבור.

עתה אלחץ כף ידי אל קליפת העץ.

אפשר עוד לפני שירד הגשם יעבור כאן מי אחר וילחץ גם הוא כף ידו אל קליפת העץ,

ובלי דעת יוסיף מגע אוויר על גבי מגע אוויר.

ואחר יבוא הגשם. וכל המגעים עמו יגלשו מטה אל אדמת גזע העץ ויספגו באדמת גזע העץ

ויבואו בשרשים, ויעלו בגזע ובענפים, וימלאו את העלים ירקות חדשה.

השיר מתאר בעדינות את סוד ההמשכיות בין הדורות. מחד – הכאב על כך שישנם כאלו שכבר לא יעברו בשביל, שלא נפגוש בהם יותר. מאידך – קיימת כאן ההבנה שהאובדן אין פירושו ניתוק והעדר קשר, אלא דוקא מגע מתמשך שהוא אמנם "מגע אוויר" אך יש באפשרותו להצמיח ולגרום לכך שהעץ יוכל להמשיך לצמוח ולהתקיים במחזוריות מתמדת. והשיר מסיים:

היכן אהיה אני כאשר נשימת ידים ירוקה וקצרה שלי ושל הבא אחרי ישתלבו במשך הנושם של ירוק

העד.

אני מאחל שתהיה לנו שנה של ירוק בעיניים, שנת התחדשות הדורות דוקא על רקע המאורעות האחרונים, שנת שלום ושלווה.

לימוד משניות לצילוי נשמת הנפטרים ביום הליכרון לחברי הקבוצה

המשנה במועד קטן פרק ג' אומרת לעניין אבלות בחול המועד :

אין קורעין, ולא חולצין, ואין מברין, אלא קרוצין של מת. אין מברין אלא על מטה זקופה, ואין מולכין לבית האבל לא בטבלא ולא באסקוטלא ולא בקנון, אלא בסלים. ואין אומרים ברכת אבלים במועד, אבל עומדין בשוקה ומנחמין ופותרין את הרבים:

תחילת המשנה מדברת על חול המועד בו אסור למשפחה המורחבת ולחברים לנהוג אבלות ביום הלוויה אלא לקרובים מקרבה ראשונה בלבד.

בסיום המשנה מתואר סיום הלוויה בחול המועד: אנשי הקהילה עומדים בשורה, מנחמים את משפחת הנפטר ונשלחים לביתם לחזור לשמחת החג.

במרכזה של המשנה אנו פוגשים הנחייה מיוחדת לכל המשפחות המעוניינות להביא ארוחות לאבלים. אסור להביא את הארוחה במגשי כסף וזהב וגם לא בתוך כלים מפוארים אחרים, אלא יש להשתמש בסלים פשוטים של קליפות ערבה או קליעה טבעית כלשהי. הברייתא המפרשת את המשנה מבהירה כי מטרת הוראה זו לתת תחושה טובה לכל מביאי הארוחות. שהעניינים לא יתביישו והעשירים לא יתגאו. במילים אחרות נדרשת מכולנו פשטות המכוונת לשוויון וצניעות. קו זה בולט מאוד בבית הקברות שלנו. יש בו מן הפשטות, מן השוויון ומן הצניעות.

למרות שדור נפילים וענקי מעש ואנשי רוח קבורים כאן שורה אחר שורה, כולל גינגי ושפרה שנלקחו לבית עולמם השנה, השורות סדורות באבן גיר חרוטה בעדינות ובמידה ומתהדרות בעברם המפואר של חברינו, במעשיהם החלוציים ובדרך התורה והעבודה אשר בה בחרו, ולא במעטה זהב וכסף או מיני אנדרטאות ענק. אפילו במותם הנחו לנו את הדרך ונמצאו מביעים בכך את עקרונות השוויון, הפשטות והצניעות עליו מורה המשנה.

השנה הקרבה ובאה עלינו לטובה תהייה שנת שמיטה. אחת המצוות המיוחדות את השמיטה ומביעות פן אחר של ערכים אלו היא ביעור מעשרות. על כך אומרת המשנה במסכת מעשר שני פרק ה' משנה ו':

"ערב יום טוב האחרון של פסח של רביעית ושל שביעית, היה הביעור..". במסגרת הביעור מוודא החקלאי שהעביר לאוכלוסיות החלשות בחברה את מה שמחובתו להעניק להן. צמצום הפערים ושיתוף ברווחים היו נר לרגלי חברינו ויקירינו הקבורים כאן בלב השטחים החקלאיים המעטרים כזר את בית החיים שלנו. המשנה מתארת את טקס ביעור מעשרות, המלווה באמירה חגיגית ובתפילת בקשה בה אסיים :

(פרק ה', משנה י"ג): השקיפה ממעון קודשך מן השמיים" (דברים כו, טו) עשינו מה שגזרת עלינו, אף אתה עשה עימנו מה שהבטחתנו: "השקיפה ממעון קודשך מן השמיים, וברך את עמך את ישראל" בבנים ובבנות. "ואת האדמה, אשר נתת לנו" בטל, ובמטר, ובוולדות בהמה. "כאשר נשבעת לאבותינו, ארץ זבת חלב ודבש", כדי שתיתן טעם בפירות.

אמן כן יהי רצון, ושנה טובה ובריאה לנו ולכל בית ישראל.

תרכה אורן

בשם הנקלטים'

(כנרת סמואל, בקבלת השבת המוסיקאלית)

נתבקשתי לדבר ביום ההולדת של הקיבוץ, בשם הנקלטים החדשים. בינתיים עברנו את הקיץ האחרון, ואת המילים שהכנתי אז, אני מחליפה כעת באחרות.

שני צמד מילים עמדו הפעם לנגד עיניי: האחד - צירוף שמות הפרשות שנקרא השבת- ניצבים-וילך, והשני- צירוף תנ"כי מתהילים שהושאל בין השאר לתיאור העמדה הנפשית הנדרשת בתפילות רה"ש: "וגילו ברעדה".

שני אלו צירופים נושאי הפכים. נשיאת ההפכים מורגשת לי כמבטאת היטב את מצבנו כאן (כנקלטים, ואולי לא רק לנו כנקלטים...) - בתקופה שעברה, וגם היום ברגע משמעותי זה מעט לפני כניסתה של השבת האחרונה בשנה.

כיצד חווים בו זמנית עמידה איתנה של "ניצבים" ומאידך מסוגלים גם ל"וילך"? איך אוחזים בקבוע- אך גם משתנים לעת הצורך? כיצד מאזנים בין הכלל לבין הפרט, איך מחזיקים שגרה וחירום בו זמנית, מתי כדאי להישאר יציבים בבית ומתי כדאי לצאת ממנו?

"וגילו ברעדה": שמחה- וחשש. פשטות- ומורכבות. הבנה שיש כאן הרבה "יש", ומאידך שדבר אינו בטוח בעולם הזה.

לשאת הפכים אין פירושו ליישב את הסתירה או להכריע לכיוון זה או אחר, אלא באמת להכיל את העובדה שבמציאות יש "גם וגם". מתוך כך מתגלים דברים חדשים ומתחדדים, כמו למשל שדווקא כאשר הולכים מן הבית כשקשה להיות בו - מבינים עד כמה מחוברים לבית הזה. או עד כמה דווקא מציאות של חוסר ביטחון גורמת לגלות את כל הדברים והאנשים שמעניקים לנו ביטחון. עד כמה מציאות של חסר, קושי ומלחמה מגלה פתאום את נוכחות ה' ביתר עוצמה.

וכך גם הקליטה היום בסעד: מצד אחד- חשש גובר ושאלות, התמודדויות לא פשוטות, ומצד שני - רצון חזק להיות פה למרות הכל, ושמחה על השייכות לכל הטוב.

את השורות האחרונות ממה שתכננתי לומר ביום ההולדת של הקיבוץ, אומר פה, וגם הן מקבלות לדעתי משמעות מחודשת לאחר התקופה שעברנו:

שנדע לזכור כל הזמן שהמושג "חברות בקיבוץ" אינו מבטא רק שינוי סטטוס כלכלי חברתי, זכויות וחובות, אלא בעיקר מבטא את הצורך להיות בפשטות חברים אמיתיים.

בברכת שנה טובה לכולם, ושבת שלום.

לריבוי ולצמיחה זינר

מזל טוב לנישואי ארן צבי צמית

שתזכו להרבה שמחה ונחת!

לאילנה ולמשהליה אינצבירט מזל טוב להולדת הנכד

בן לנצלי וארצוי אינצבירט

ברכה לסוף שנה ולתקופת סוף אלוף תשע"ד
(במצאד "קבלת שבת מוזיקלית צר"ע פרשת ניצבים-ויפק)

אנחנו קוראים בפרשת השבוע שנקרא מחר "הנסתרות לה" אלוקינו והנגלות לנו ולבנינו עד עולם" הגמרא שואלת בסנהדרין דף כ"ג: למה נקוד 11 נקודות על המילים "...לנו ולבנינו ע" אומרת הגמרא שהנקודות באו ללמד אותנו שהפסוק הזה "הנסתרות לה" אלוקינו, מלמד שאחריות הציבור גם על דברים נסתרים שמתרחשים ואנו לא מודעים אליהם, רובצת עלינו החל מהכניסה לארץ. כאשר מישהו אחר עושה דבר לא בסדר, אנחנו הציבור צריכים לדאוג שהמעשים האלו יתוקנו בדרכים מגוונות, עלינו למצוא את הדרך כדי שהדברים יתוקנו, יש עלינו אחריות ואנחנו לא יכולים לברוח מהאחריות הזו.

בקריאה ראשונה נראה שיש חלוקה בין המעשים הנסתרים והגלויים. כביכול שתי רשויות: הגלוי לנו ועלינו לטפל בו, והנסתר לה' אלקינו, בנסתר לא נוכל לטפל, כי הוא שייך לנסתר - לבורא עולם. חז"ל העלו פה נקודה חשובה שגם הנסתרות שייכים לכלל החברה, הם הערבות ההדדית שכולנו מחויבים בה, ואחריות זאת היא של כל אחד מהחברה לדאוג לכלל צרכי החברה.

מעבר לכך כשאני קורא פסוק זה בסיומה של שנה זו, נדמה לי שיש כאן רובד נוסף שחשנו אותו השנה ביותר. כשאנחנו פועלים בגלוי לא תמיד נדע מה באמת מסתתר. הרבה אירועים היו השנה הקשורים לנסתר – אם נתחיל מהמטאורולוגיה-חורף מוזר, מצד אחד מטח גשם של שלושה ימים שלא זכור כמותו באזורנו ואחריו יובש, ובאחריתו מנת גשם יפה שמילאה לנו את התבואה ואת האסמים, האם בשליטתנו?

מעבר לכך אירועי הקיץ האחרון שעברנו, ואנחנו עומדים ומשתאים 'על ניסיד שבכל יום עימנו' עשרות אמצעי לחימה הופעלו נגדנו ואפילו כאן ליד האלמוגן - שבצילו אנו יושבים - פגע טיל וב"ה לא נפגענו בגוף. אנחנו מודעים לאחריות האישית והקהילתית שקיבלנו על עצמנו מהצד 'שאינ סומכים על הנס', אך מודים למסתתר על תרומתו להצלתנו.

נדמה שכל מה שקורה סביבנו בכל רחבי העולם הערבי, הוא מעבר לניתן להבנה בשכל אנושי, אלא בעולמו של האל המסתתר. ובתווך אנחנו ממשיכים לפעול כחברה לקלוט ולהתפתח להרחיב את קהילתנו, להגדיל את כמות ואיכות החברים השותפים. נדמה לי שזאת הכוונה במילים: "הנגלות לנו ולבנינו עד עולם". נמשיך לעשות להתחשב לגדול ולהתפתח.

לכל חברינו החדשים, והמועמדים המצטרפים ואלה שבדרך. ברוכים המצטרפים ואני מקווה, וברור לי שנמצא את הדרך הנכונה להצטרפות החיובית והקהילתית.

לכולנו שנה טובה ומוצלחת! נעשה נאמין ונצליח באהבה באמונה בקליטה וביצירה. נרים כוס 'לחיים' לשנה הבאה הנכנסת.

שבת שלום ושנה טובה ובריאה לכולנו, נאחל לשנה זו- תהה שנת עשייה הוגנת

בני אילן

מדבריו fe אחת בלס ב'הראת כוסית' לקראת ראש השנה לצופדי 'קואת הקרקע'

חודש אלול הוא חודש מלא שמחה.

בפרשת כי תבוא נאמר: "תחת אשר לא עבדת את ה' אלוקיך בשמחה ובטוב לבב מרוב כל". השמחה היא מצווה חשובה מאד שנאמר: "ושמחת בכל הטוב אשר נתן לך ה' אלוקיך ולביתך...". ר' נחמן מברסלב אומר: "מצווה גדולה להיות בשמחה תמיד", מדוע זו מצווה גדולה וחשובה?

תארו לעצמכם שאתם אוהבים מישהו והחלטתם לתת לו מתנה מאד מיוחדת, שהשקעתם בה המון זמן ומאמץ, כמו ציור מיוחד שציירתם. אתם עוטים את הציור, נותנים אותו בשמחה ונהנים לשמוע מילות תודה והתפעלות על המאמץ שהשקעתם. איזה יופי! תודה רבה! איך זה משמח אותי, יישר כוח. עכשו תתארו לעצמכם שמקבל המתנה לא אומר דבר, אפילו לא מחייך, רק לוקח את המתנה והולך, ועוד יותר מזה, עושה פרצוף "חמוץ"... זה ממש מעליב.

בורא עולם נותן לנו כל כך הרבה מתנות ודברים טובים! חיים, בריאות, משפחה וחברים, אוכל בגדים ומתנות רבות וגדולות. נכון שלפעמים יש דברים שלא כל כך מסתדרים, אבל אם נהיה חלילה עצובים, זה ייראה כאילו אנו לא מודים על כל המתנות, כאילו שאנחנו לא מאמינים שה' הוא שנותן לנו את כל הדברים הטובים האלה.

השמחה היא אחת המצוות החשובות ביותר בתורה, כי היא מעידה שאנחנו מכירים טובה לבורא עולם על הטוב שהוא נותן לנו. בחודש אלול אנחנו צריכים לשמוח עוד יותר, כי ה' קרוב אלינו מאד כמו מלך ש"יורד אל העם", מעכשיו נהיה שמחים יותר ונודה לה' על הטובה ועל הברכה.

לאחרונה נפרדנו משפרה ז"ל שעבדה במסירות ובנאמנות שנים רבות בחברתנו. כמו כן נציין את ידידנו ישי יבלי"ט שגרם לנו לדפיקות לב, ב"ה גם זה עבר ונאחל לו ולכולנו שנה של בריאות טובה, שנה של התחדשות. שנה של שקט ושלווה, שנה של פרנסה טובה.

יהי רצון שימלא הקב"ה כל משאלות ליבנו לטובה. כתיבה וחתימה טובה !

לאדו פולק מלף טוב להולדת הנינות
נכדות לרותי ולבוקי אהלי
בנות לאורלי ולשחר אהלי

בשבת פר' "האזינו"
(שבת 'שובה' הצמודה לראש השנה)
תקיים תפילת נשים במועדונית:
קריאת תורה, הפטרה ומוסף
בשעה 09:15 בדיוק!
(לאחר התפילה יתקיים שיעור קצר מפי הלה פורגס)
חברות, תושבות, אורחות - כולכן מוזמנות!
נה טובה!!!

ללאה כץ מלף טוב להולדת הנינה
נכדה ליצף ולנדיה כץ
בת לצאלה וליוסף-חיים כץ

לקהילת סעד היקרה!

לפני שמונה וחצי שנים הגעתי לסעד והתחלתי לעבוד עם אריה קרול ז"ל. הייתי איתו שנתיים ואחריו עבדתי עם זומברה ז"ל שנה נוספת. מאז אני עם מוישליה בן צבי, ועכשיו הזמן להגיד שלום. בסעד יש הרבה משפחות אבל ההרגשה היא שזו משפחה אחת גדולה.. אני מאד רחוק מהמולדת שלי אבל קיבלתי מכולם את ההרגשה שאני בבית. מיד כשהגעתי כולם אמרו לי 'שלום' ו 'בוקר טוב' בשבילים והרגשתי שאני חלק מהקהילה. בחמש וחצי שנים האחרונות שאני עובד עם מוישליה אני לא מרגיש שזו 'עבודה' אלא 'הנאה'! אנחנו מדברים וצוחקים הרבה וטוב לנו מאוד ביחד. מוישליה אדם מספר אחד, תמיד מחפש את הטוב שבכל דבר. אפילו שהוא לא רואה הוא מרגיש אותי ואם יש לי יום לא טוב הוא מעודד אותי. למדתי ממנו דברים רבים. מרים אשתו תמיד טובה אליי ואני מאחל לשניהם בריאות. ליונה וחנוש, לאריאלה ולצילה, למשפחתם של אריה קרול ז"ל, זומברה ז"ל ומוישליה יבלי"ט- כל טוב ותודה על הכל. לאבישג ולרם אדור שהיו לברברה אשתי ולי כמו אחים גדולים- מקווים להיפגש אתכם בנפאל בקרוב.. שנה טובה לכל קיבוץ סעד.

שלכם: רואן נפרד קאק

קטננדו נפאק

סליחות מושלבות אכן מושלבות?

השתתפתי במוצ"ש בסליחות בנוסח משולב שנאמרו בבית הכנסת וחזרתי הביתה בתחושת חמיצות והחמצה. אם אני מבינה נכון (או כך לפחות אני חושבת) מטרת הסליחות המשולבות היא לאחד את הקהילה ולתת לכל אחד להרגיש חלק מהקהילה. למטרה חשובה זו ויתרתי על נוסח אבותיי והסכמתי להתפשר על נוסח משולב.

בשנה שעברה אכן חשתי כי מניין זה מאחד את הקהילה, הסליחות נאמרו ברוב עם, וחלקים מהקהילה שבדרך כלל פחות מתחברים לנוסח, לקחו חלק בתפילה ובהובלתה. אך לא כך היה השנה. ראשית הייתה תחושה כי בית הכנסת אינו מלא ביחס לגודל הקהילה. שנית, הסתכלתי היטב סביבי ומלבד שליח הציבור ראיתי מתפללים בודדים (אם בכלל) המתפללים נוסח ספרד מבית אבא.

אם הבנתי נכון, במקביל גם התקיים מניין של אנשים שדבקים בנוסח אבותיהם ואינם מוכנים לשנות ממנהגם ולומר סליחות בנוסח המשולב. מגוחך בעיני כי קבוצה של עשרות מתפללים, אומרת סליחות בנוסח לא להם. יתר על כן- במצב הנוכחי נראה, כי הנוסח המשולב יותר מפריד מאשר מאחד.

לנוכח כל זאת, נראה לי כי כדאי לשקול שוב את אמירת הסליחות בנוסח המשולב.

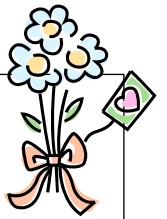
שנה טובה - אנת אק

פילגים החמודים שהחלו את כיתה א'

רביד אדור, אלה אורלוב, רעות אורלוב, צאלה איל, עדי בלומנטל, רז ברביץ, שרה ברביץ, גלעד ג'קסון, אליעד דניאלי, רביד הלפרין, דבש הימן, אריאל חכמון, רותם טובים, יונתן לוי, אילון לנדסמן, מעין סוברי, ידידיה סמואל, דוד-צבי סמיט, שילה עמר, איתם קופלד, יהודה קופלד, בועז רועי, גפן רסיס-טל, יותם שטרן.

נאחל שתהיה לכם שנה מעניינת, מלאה בדברים חדשים, בחברים חדשים ובהרבה הרבה שמחה תמשיכו להיות מתוקים ומאושרים כפי שאתם!

פאולרי כיתה ו"ב

זמר אפרים, ענבר בוברובסקי, ברק ברנע, עדן ברט, יהודית בראשי, מעין גולדנברג, ינאי גולן, קשת הימן, נריה לנדאו, שחרית מינא, טליה סרלואי, הדס עברון, רז שוהם.

מאחלים לכם הצלחה רבה בדרך שבה כל אחד ואחת בחרו לשנה הקרובה. סומכים עליכם שתתנו מעצמכם את המירב בלימודים ובתרומה לעם ישראל ולחברה בארץ.

בליל שני של ראש השנה לאחר תפילת ערבית יתקיימו שיעורים לכל שכבות הגיל על פי הפירוט הבא:

- כיתה א - בבית משפחת קופלד
- כיתה ב' - בבית משפחת עקיבא
- כיתה ג' - בבית משפחת לנדסמן
- כיתה ד' - בבית משפחת שילר
- כיתה ה' - בבית משפחת יפוח
- כיתה ו' - בבית משפחת ג'קסון
- חטיבה - בדשא שליד בית הכנסת עם גדי
- תיכון - בבית משפחת מעודה

שנה טובה

סליחות

במוצאי מנוחה התכנסנו לומר סליחות משולבות. אני אישית מתחבר אל השילוב הזה המעיד בעיניי על המקום הבריא בו נמצא עם ישראל בכלל וקהילתנו בפרט, ביכולת לחבר ולהתחבר במקומות שלפני שנים לא רבות, היו בבחינת שסעים וקרעים. האם באמת החיבור הזה עובד? השמועות אומרות שהיו גם מנייני לוואי וראוי שנבדוק אם לא יצא שכרנו בהפסדנו. עת סליחות ציבוריות זה גם זמן ראוי לסליחה אישית: סליחה ממי שלא נענה בצוק העתים. סליחה אם פגעתי במישהו ולא הבחנתי בכך. סליחה אם נתתי תשובה שלא אהבתם. חשוב להבין שבראיה כוללת, לא תמיד אפשר לרצות.

ונדלים

שוב ארון פרוץ ושוב חלון מנופץ... כואב הלב. מחד אנו ממשיכים ופועלים להתקנת מצלמות במקומות שונים למציאת המבצעים, דבר שימנע חשד בכשרים. מאידך, אני חוזר ופונה להורים, עשו מאמץ לדעת היכן ילדיכם מבליס ומה הם עושים. בשבת האחרונה, נצפתה חבורת נערים משועממת בשעה 10:02 בלילה... האם נראה לכם שזה סביר?

ביום שאחרי

בפינתנו זו, אני מבקש לציין השבוע את העיסוק הרב שיש בנושא תיקוני נזקים מול מס רכוש. מדובר בתהליכים ארוכים ומפותלים ובסכומי כסף גדולים ולא מבוטלים. הודות למסירותם של שמחה בלס שמרכז את כל ההליך הברוקראטי ולמוישליה שמרכז את הביצוע בשטח, אנו רואים ברכה. תודה לכם על פועלכם.

ועוד ביום שאחרי

ראשי הצוותים של צח"י וחברי המטה התכנסו ביום ראשון השבוע, לסכם את מלחמת "צוק איתן". הדברים גדולים ומורכבים ולכן תחמנו את עצמנו לשלושה סבבים שהוגדרו מראש: סבב א', יותר כללי, ובו הציג כל אחד, נקודה אחת או שתיים שנראות לו מהותיות לשיפור התנהלותנו בפעם הבאה. חלק מהמחלקות קיימו ישיבות מקדימות ורשמנו לפנינו את הדברים החשובים שעלו בסבב זה. סבב ב', התמקד בהתייחסות לאחת השאלות המרכזיות של מלחמת "צוק איתן": שאלת ההמלצה למי שאיננו נחוץ לצאת מן המקום. טוב/לא טוב/אולי אחרת? עלו קולות בעד ונגד וברור לנו שהדברים מורכבים. סבב ג', התמקד בשאלת התקשורת וניהול הקשר איתה. עד כמה אנחנו כופים זאת או שמשחררים לכל הרוצה להתראיין? גם כאן עלו מחשבות שונות והגישה שנקטה בפועל להשתדל לכוון את הדברים מחד, אך לא להכתיב בצורה מוחלטת את הדברים מאידך, הוכיחה את עצמה. הודגש, שישנה אחריות כבדה על כל מתראיין, שכן לדברים הנאמרים במדיה באופן אישי, יכולות להיות גם השלכות קהילתיות, לעתים מרחיקות לכת. עלה הרצון לשמוע את הציבור הרחב, בהתייחס לנקודות של סבבים ב' ו' ונשתדל למצוא את הזמן והמקום, במסגרת השיח של "היום שאחרי" לשמוע את הציבור.

חילופי כיסאות

תהליך החפיפה של בני גינזברג עם הילה אור בניהול מש"א, התארך בשל אירועי הקיץ החולף. כעת, ניתן לברך על המוגמר והילה נכנסה למשכנה החדש, מול חדר ו' קליטה (מה שהיה פעם הסנדלריה של ציפורה). הילה עובדת בסעד יומיים בשבוע, בימי שני ורביעי וזמינה בין השעות 09:00 – 17:00. הדרך הטובה והיעילה ליצירת קשר עם הילה היא במייל: hilaor@saad.org.il. המון הצלחה להילה.

בהזדמנות זו, אני מבקש להודות מעומק ליבי לבני על שנים רבות של נשיאה בעול ניהול מש"א. בני כיהן בתקופה תוססת של תמחור משרות ותהליך השינוי והיה שותף פעיל בתהליכים הללו. בדרכו שלו, אסף בני כל מיני נושאים, שלא ממש קשורים למש"א וטיפול בהם. אנו משתדלים לדאוג שכמה שפחות דברים יפלו בין הכיסאות. תודה גדולה לך בני והמון בריאות והצלחה בתפקיד החשוב של ניהול המועצה הדתית בשדות נגב.

לוח קהילה

אני חוזר ומבקש מכולנו, לזכור ולפנות לשחר שתכניס ללוח הקהילה, שקיים אצלנו במשרד, את האירועים המשפחתיים (שמחות ולהבדיל אזכרות) שמתקיימות בסעד או מחוצה לה. כפי שכבר כתבתי בעבר, רק כאשר האירועים מופיעים בלוח, אנו יכולים להתחשב בהם בקביעת ישיבות ואסיפות, דבר שנראה לי נכון מבחינה קהילתית.

ואם ביומנים עסקינן

עד הודעה חדשה, ימי העבודה של שחר במשרד הם ראשון, שני, רביעי וחמישי בין השעות 08:30 – 14:30. בימי שלישי ושישי שחר לא עובדת ואין מענה טלפוני.

מתיחת פנים

מי שהגיע לאזכרה לחברי ובני הקיבוץ השבוע, יכול היה להבחין בנקל במצבות הנקיות שקיבלו את פני הבאים. יישר כח לבני על היוזמה, לאפרים גולן על הביצוע ולאציק לייכטר שבשקט, מתחזק את הנוי במרחב, מעת לעת.

מתנות חינוך

רגע לפני שחשבנו שנתחיל לנסוע ברכבת בתשלום, התבשרנו השבוע, שההטבה לנסיעה בחינם תימשך עד סוף השנה האזרחית. על מתנות כאלה, אומרים לשר התחבורה תודה ותבוא כל יום (ברכבת...). ואם כבר עסקנו בתחבורה וברכבת, אנו ממשיכים כל העת לפעול בניסיון לשפר את ההגעה בתחבורה ציבורית לרכבת. בינתיים ללא הצלחה, אך לא הרמנו ידיים.

שרות חדש לחבר

זמן רב שאנו מנסים לתת מענה הולם לטיפול בגינות החברים המבוגרים. עובדי הנוי, לא מסוגלים להספיק את העבודה הזו בגן ההולך וגדל שלנו. חלק מהחברים לקחו גן פרטי וחלק חיפשו מענה. לאחר מחשבה וברצון טוב של הצדדים, אני שמח לבשר, שהחל מראש השנה ניתן יהיה להזמין את אופיר סבג, אחד מעובדי הנוי, לביצוע עבודות תחזוקה בגינה בימי שישי. חשוב לי להדגיש:

- א. העבודה תוכל להתבצע רק בימי שישי.
  - ב. עלות שעת עבודה לחבר 60 ₪ לשעה. (בכרטיס הפנימי)
  - ג. החבר אחראי לפגוש את אופיר להנחות אותו, ולחתום לו על שעות העבודה בסופן.
  - ד. אם יש צורך בציווד או צמחים (לא השנה...), החבר ירכוש אותם בעצמו.
  - ה. החיוב יעשה בצורה מרוכזת בסוף כל חודש.
- את אופיר ניתן להשיג אחרי שעות העבודה בנוי, החל מ- 16:00 בטלפון: 050.3166683.
- הפיילוט הראשון עבר בהצלחה ואנו מקווים שכך יהיה גם בהמשך.

סיכום שנה ראשונה בתפקיד

ראש השנה והימים הנוראים מזמנים לנו את האפשרות לעצור רגע ולהתבונן על השנה שחלפה. עבורי, זו שנה ראשונה של חזרה הביתה ונשיאה בעול הקהילה. איך מסכמים שנה בכמה שורות? אכן משימה קשה, אך פטור בלא כלום אי אפשר ולכן מספר תובנות שתהיינה בבחינת סיכום:

- קהילת סעד ערב ראש השנה תשע"ה, הינה קהילה רב דורית הנמצאת בצמיחה. קהילה תוססת ונמרצת אשר למרות הקיץ המתגבר שעבר על כולנו, מגלה חוסן, לכידות וערבות הדדית ראויות להערכה.
- החשש הגדול ביותר שלי בכניסתי לתפקיד, היה לפעול בתוך הקהילה שלי. אני שמח בסופה של שנה ראשונה, שחשש זה התבדה, ואני מוצא את עצמי מגיע לעמל יומי בשמחה ובתחושת שליחות. החברים יודעים על פי רוב לתת את המרחב הנכון של אדם פרטי ואיש משפחה אל מול חובות התפקיד והדבר מסייע מאד במילוי התפקיד ובמניעת שחיקה מיותרת. אני מאחל לעצמי ולכולנו שתחושות אלה תמשכנה ללוות אותי, גם בהמשך הדרך.
- סדר היום ומגוון הנושאים שתחת אחריות מנהל קהילה, רחב עד מאד. כמות האתגרים והפרויקטים, האישיים והקהילתיים, גדולה מאד. עם כל הרצון והשאיפה לפעול בביזור סמכויות, דבר שאני משקיע בו זמן רב, עדיין אני מוצא את עצמי בחוסר מתמיד של משאבי זמן אל מול המשימות. זה עלול להוליד תסכול הן אצלי והן אצל הציבור במתן מענה איטי או בחוסר התפנות למענה. אני נאלץ להבין, שזמן לכל לא ניתן למצוא בתוך המשרה הקיימת ובכלל.
- יש לנו מנהלי פעילויות ומרכזי וועדות טובים ורובם מהווים זרוע ביצועית חשובה המקדמת את קהילתנו בגזרות השונות. ישנם גם מקומות הדורשים שיפור וקידום ובכך אשתדל להתמקד בשנה הקרובה. מספר בעלי תפקידים מבקשים החלפה או שסיימו קדנציה ואנו נידרש לנושא המיניוויס לאורך השנה. לכל הנושאים בעול יישר כח.
- הנהלת הקהילה, עד הקיץ פעלה במרץ רב וקידמה לא מעט נושאים. אני מקווה שאחרי החגים נחזור לקצב הדרוש ונמשיך לפעול יחד לקידום הנושאים שעל סדר יומנו. תודה לכולכם על ההירתמות.
- אין לי ספק שהמהלך הגדול והמרכזי, בעל ההשלכות הקהילתיות הגדולות ביותר בשנה החולפת הוא מהלך הקליטה והצמיחה הדמוגרפית. כפי שכבר אמרתי באסיפה האחרונה, המחשבה שנסיים את האתגר הענק הזה השנה אינה רלוונטית ואני מאמין שגם בתשע"ה זה יהיה לב העשייה הקהילתית שלנו.
- באסיפה בה נבחרתי לניהול הקהילה, הצהרתי שאחד ממבחני הביצוע שלי יהיה היכולת שלי לעמוד בימים נוראים כשליח ציבור המשמש בקודש, למרות שאני שליח ציבור המשמש כל השנה בחול. אשרי שבסופה של השנה הראשונה, אני מרגיש שאני יכול לעמוס עלי את שליחות הציבור בבית הכנסת ואולי גם מתבהר לי ששליחות הציבור שבחול, גם היא קודש.
- איחולי הצלחה לכולנו בפרט ובכלל. שנזכה לראות את העיקר והחשוב ולבור אותם מן הטפל. שנשכיל לפעול ביחד קהילתי מתוך בריאות ושמחה ולהוליד מכך לבלוב וצמיחה. שנשכיל לשמור על המרחב המשותף והחסון שלנו לצד מרחב היחיד והפרט. שנדע לראות את עצמנו אך לא פחות את האחר מבית ומחוץ ולפעול בעזרת המפעלים הציוניים שלנו למען כלל עם ישראל.

שנה טובה ומתוקה וחג שקט ושלו לנו ולכל בית ישראל

נחמן

נ.ב.

למרות אווירת החג חוזרת הפינה עם הריח...

כנראה שהמלחמה השכיחה את האיסור החמור בהשלכת מגבונים לאסלה.

ואנו חוזרים ומבקשים בכל לשון של בקשה, אנא : **מגבון לח רק לפח!**